

fegyvereiket. Szörnyű és kegyetlen bosszút állottak érte. Összefogdostatták tisztjeiket vezércikkkel együtt s börtönbe zárat-
ták őket. Közülük a legvitézebbeket, számszerint tizenhárom
tábornokot Aradon, az első magyar kormány fejét, gróf
Batthyány Lajost pedig Pesten kivégezték. Számtalan más ki-
végzés is történt, de egyszerre ennyit, s éppen a legvitézebb
magyarok ilyen szörnyű kivégzése örökre gyásznappá tette
számunkra ezt a napot, október hatodikát.

Tanuljátok majd, hogy hazánk történelme tele volt vér-
tanúkkal, akik életüket áldozták közös édesanyánknak, hazánk-
nak. Nemcsak a hadvezérek, hanem a sokkal több ezer és száz-
ezernyi magyar névtelen katonák a tanúi ennek a folytonos
véráldozatnak, amelyet hazánkért hoztak s hozni kell a jövő-
ben is.

Ők meghaltak a hazáért, de valójában meghalhat-e az,
akinek emléke, mint az övék is, itt él a lelkünkben? Vér-
tanúkra figyelmeztetnek az országszerte felállított hősi emlék-
művek s a temetők hős sírjai is. Gondoljunk rájuk kegyelet-
tel, s vegyünk példát nemes élet-áldozatukból mi is, ahogy ők
vették elődeikéből!

MAGYAROK, MINDENÜTT...

Magyarok, mindenütt a végeken, E csikorgó, vad téli éjeken,	Levél nem száll kedvestől kedvesig. Ércdrótok a hírt nem rezegettik:
--	---

Kiknek nincs takarótok, vértetek: A csillagokra gyakran nézzetek!	Élünk-e még, vagy sírban pihenünk? — Csak a csillagos ég közös velünk.
--	---

Ugy nézzetek a csillagokra bátor Szívvel, mint hajdan a rab prédikátor	Az ezerévnél ősbibb csillagok, Mint Ételközben, fényük úgy ragyog-
---	---

Kemény gályapadon, láncok között, — Mert ime, nincs már, ami összeköt	Fenn a Fiastyúk őrzi fiait: Mi nagybeteg anyánk virrasztjuk itt.
--	---

Egymással minket, csak a csillagok. Magyarok, kiknek nincsen vértetek,
Fényök, mint Ételközben, úgy ragyog. A csillagokra gyakran nézzetek!

De ködön át, de szemfödélen át, Vajjon ma merre mutat új hazát?	Egy csillagra nézzünk mi mind merőn, Keleten, délen, völgyben, bérctetőn.
--	--

Magyarok, mindenütt a végeken, Posta nem jár a téli éjeken,	És érezze, ki rokonához vágyik: Ezer mérföldről azt nézi a másik.
--	--

Ha elvész, összeomlik itt a hon:
Találkozunk azon a csillagon.

(Végvári-Reményik Sándor.)